

วรรณคดีเรื่อง กากี.....นางกากี กับ ชายผู้นำเกรงขาม.....ผู้หญิงเจ้าชู้คือผู้หญิง.....

นำเสนอเมื่อ : 22 ส.ค. 2552

นางกากี เป็นนางในวรรณคดีที่เป็นตัวแทนผู้หญิงหลายใจ ซึ่งหลายๆ คน (โดยเฉพาะผู้ชาย) มักจะนำมากล่าวอ้างเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงความไม่ดีของผู้หญิง อยู่กลุ่มเดียวกับนางวันทอง ลองมาทำความรู้จักนางกันบางนะค่ะ.....เมื่อวิสัยทัศน์เปลี่ยนไปจากเดิม จากที่เคยได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เด็กๆ และวันนี้เอาความเห็นของคุณเสลดพังพอน ที่แสดงความคิดเห็นเรื่องนี้ไว้ในเวปพันทิปอย่างน่าฟัง...ดังนี้ค่ะ

ความเหลื่อมล้ำระหว่างหญิงชายที่ปรากฏให้เห็นในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นด้านศาสนา การเมือง หรือวัฒนธรรม ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ตอกย้ำให้เห็นถึงระบบปิตาธิปไตยที่นับวันจะชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในสังคมที่อยู่ภายใต้ระบอบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แต่ไม่มีใครตั้งคำถามกับมันอย่างจริงจังๆ ซึ่งส่งผลให้สิ่งเหล่านี้อยู่ในสังคมได้อย่างแนบเนียนจนถึงปัจจุบัน

นางกากี กับ ชายผู้นำเกรงขาม

“ผู้หญิงเจ้าชู้คือผู้หญิงร้าย” , “ผู้ชายที่ไม่เจ้าชู้ ก็เปรียบเสมือนงูไม่มีพิษ” จากคำกล่าวข้างต้นนี้ท่านเห็นด้วยหรือไม่? จริงหรือที่ผู้หญิงเจ้าชู้เป็นผู้หญิงร้าย สำนวนกับผู้ชายไปทั่ว แล้วจริงหรือที่ผู้ชายเจ้าชู้มีแฟนที่ละหลายคนนั้นสมกับเป็นลูกผู้ชาย(ขางนาเกรงขามจริงๆ)

หลายคนคงจะรู้จักกับคำเหล่านี้เป็นอย่างดี เพราะมันถูกใช้อธิบายถึงความเป็นผู้หญิงและความเป็นผู้ชาย นอกจากนั้นคำกล่าวทั้งสองยังทำให้เกิดความรู้สึกแบบขั้วตรงข้ามระหว่างเพศชายและเพศหญิงอย่างเห็นได้ชัด

แต่นั่นยังไม่สำคัญเท่ากับอำนาจและความเหลื่อมล้ำทางเพศที่แฝงมากับค่านิยมดังกล่าว ซึ่งถ้าพิจารณาให้ดีแล้วคำเหล่านี้ก็เปรียบเสมือนอำนาจที่มากดทับเพศทั้งสองเอาไว้ โดยเฉพาะเพศหญิง แต่มันทั่วไปมักจะเห็นเป็นเรื่องธรรมดาแล้วก็เชื่อตามคำกล่าวนั้นว่ามันเป็นเรื่องจริง โดยที่มิได้ทำความเข้าใจถึงแก่นแท้ของเนื้อหาให้ดี

หากเราฟังคำกล่าวข้างต้นเพียงผิวเผินก็ยังไม่รู้สึกถึงความแตกต่างและความเหลื่อมล้ำทางเพศเท่าใดนัก แต่ถ้าพิจารณาถึงเนื้อหาของทั้งสองคำกล่าวนี้อย่างดีแล้ว เราจะเห็นได้ว่าค่านิยมแรกถูกใช้เพื่อ **ด่าผู้หญิงโดยเฉพาะ** ว่าผู้หญิงเป็นเพศที่มีความต้องการไม่สิ้นสุด, รักเพื่อเลือก ในขณะที่ค่านิยมอย่างหลังกลับ **สนับสนุนผู้ชายให้เจ้าชู้ได้อย่างเต็มที่** โดยอ้างเหตุผลว่าหากผู้ชายไม่เจ้าชู้ก็จะไม่มากแล้ว ไม่นาเกรงขาม ไม่สมเป็นลูกผู้ชาย!!!

ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่านิยมอย่างหลังได้สร้างความชอบธรรมในเรื่องการมีคู่ครองได้หลายคนให้กับเพศชาย และให้ความรู้สึกในแง่บวกมากกว่า ในขณะที่ค่านิยมแรกนั้นให้ความรู้สึกในแง่ลบ และมีอคติต่อเพศหญิง

ดังนั้นการที่ผู้ชายจะมีแฟนหลายคนจึงไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะนั่นหมายถึงศักดิ์ศรีและความเป็นลูกผู้ชาย ในทางกลับกันถ้าผู้หญิงเจ้าชู้ก็จะถูกประณามว่า เป็น นางวันทอง กากี โมพี่ ผู้หญิงร้าย ฯลฯ สารพัดคำด่าที่ผู้หญิงต้องโดน ทั้งจากผู้ชายและจากผู้หญิงด้วยกันเอง

จากคำกล่าวข้างต้น เป็นเพียงปรากฏการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเรา และคงพอจะทำให้เห็นถึงความแตกต่างทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชายได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอำนาจในการมีคู่ครองที่ผู้หญิงมักถูกจำกัดด้วยประเพณีและวัฒนธรรมที่มีมาแต่โบราณ อีกทั้งการที่ผู้หญิงยอมรับอำนาจของผู้ชายโดยไม่มีข้อโต้แย้งนั้น ก็ยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางเพศระหว่างหญิงชายสามารถดำเนินอยู่ในสังคมได้อย่างแนบเนียนและยาวนาน

แล้วคุณล่ะค่ะ..... คิดเหมือนหรือต่างจากคุณเสลดพังพอน จะคิดอย่างไรก็ไม่ต่างกัน ลองมาฟังเรื่องราวจากวรรณคดีกันค่ะ

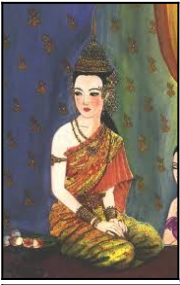
เนื้อเรื่องย่อ กากิ

ท้าวพรหมหัตถ์กษัตริย์แห่งนครพาราณสีแม้จะอายุมากแล้ว แต่ก็มีพระมเหสีรูปร่างมุกฉ่ำกายหอมชื่อว่านางกากิ พระองค์รักและหลงใหลนางกากิ ไม่ไ้หม่หัดเล็ก คนสนิทที่เป็นชายเขาไกลหรือได้เห็นนางยุแหย่จนที่จำเป็นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น หนึ่งในหมู่คนสนิทที่สามารถเข้าใกล้นางกากิได้คือ ? นาฏกเวร? ผู้เป็นคนรกร้างงามมีหน้าที่บรรเลงดนตรี แต่งกลอน ขับกล่อมให้ท้าวพรหมหัตถ์ ในยามที่พระองค์เลินสาก็พาไปรดปรานกับพระสหายสนิท ตามปกติคนรกร้างเป็นกึ่งมนุษย์กึ่งเทวดาที่มีความสามารถสูง ยิ่งเป็นนาฏกเวรผู้มีความเปรี๊ยะปราชญ์ก็ยิ่งเป็นที่รักใคร่ไว้วางพระทัยของท้าวพรหมหัตถ์ นอกจากพระประยูรญาติที่ท้าวพรหมหัตถ์โปรดให้เล่นสากด้วยแล้ว พระองค์มีสหายสนิทผู้มีความลึกซึ้งที่มีฝีมือการทอดสากเทียบเท่าพระองค์นามว่าเวนไตย เวนไตยเป็นพญาครุฑที่มีวิมานชื่อฉิมพลี ตั้งอยู่ที่เชิงเขาพระสุเมรุเหนือดงจิว ผู้มีร่างมาเป็นมานพรูปร่างสง่างามในเมืองมนุษย์ เวนไตยไม่ยอมบอกกว่าตัวเองมาจากที่ไหน แต่ก็มาเล่นสากกับท้าวพรหมหัตถ์อย่างสม่ำเสมอทุกๆ เจ็ดวัน

คำรำลือถึงความสง่างามของพญาเวนไตยจากสนมกำนัลมาเข้าหูนางกากิ นางกากิลองแอบดูครั้งหนึ่งก็พอดีกับเวนไตยมองมา ทั้งคู่ต่างตื่นเตนในความงามของกันและกันทำให้เวนไตยถึงกับทำอุบายลักพาตัวนางกากิไปจากท้าวพรหมหัตถ์ โดยการจำแลงตัวเป็นพญาครุฑบินไปบังแสงอาทิตย์ที่สองเมืองพาราณสีทำให้เมืองมืดมิดและอลหม่านจากการเกิดพายุใหญ่กระหน่ำ เวนไตยฉวยโอกาสนี้พาตัวนางกากิไปสมสู่ ณ วิมานฉิมพลี เนื่องจากนางกากิก็พึงพอใจเวนไตยเมื่อยามเป็นชายหนุ่มรูปร่างสง่างามในวิมานฉิมพลี ท้าวพรหมหัตถ์เป็นทุกข์ระทมเมื่อนางกากิมีเหสีสุดสวาทได้หายไปไม่สามารถตามหาได้ นาฏกเวรผู้แอบหลงรักในรูปและกลิ่นกายของนางกากิอาสาพาตัวนางกากิกลับ เพราะรู้ระแคะระคายเนื่องจากเหตุการณ์ในวันที่เวนไตยสบตากับนางกากิไม่พ้นจากสายตาของคนรกร้างหนุ่มนี้ไปได้ นาฏกเวรได้ผูกกลอนขับกล่อมขณะที่เวนไตยเล่นสากกับท้าวพรหมหัตถ์จนสังเกตความผิดปกติของเวนไตยได้ เมื่อท้าวพรหมหัตถ์ทรงอนุญาต การเล่นสากครั้งต่อมานาฏกเวรจึงแปลงร่างเป็นตัวไรเกาะปีกเวนไตยเมื่อเขากลายเป็นพญาครุฑตามไปถึงวิมานฉิมพลี เมื่อเวนไตยออกไปปฏิบัติภารกิจนอกวิมาน ก็คืนร่างเป็นนาฏกเวรคนเดิม ด้วยความเสนหาที่มีต่อนางกากิ นาฏกเวรก็ขอร่อมอิริยมสมสู่กับนางกากิ โดยเขาจะไม่เปิดเผยความลับระหว่างเวนไตยกับนาง กากิเห็นว่านาฏกเวรเปิดเผยว่ารักใคร่ตัวนางมากอน ก็ยอมสมสู่ด้วยเมื่อถึงกำหนดนัดเล่นสากกับท้าวพรหมหัตถ์ นาฏกเวรก็จำแลงเป็นตัวไรเกาะปีกพญาครุฑเวนไตยกลับเมืองพาราณสี และได้กราบทูลให้ท้าวพรหมหัตถ์ทำเป็นไม่ทราบเรื่อง ระหว่างการเล่นสากนาฏกเวรก็แต่งกลอนยั่วยุให้เวนไตยโกรธ โดยพรรณาถึงรายละเอียดทุกอย่างที่นางกากิมี แสดงว่านาฏกเวรได้รวมอิริยมรักโดยนางกากิก็ส่มัใจ เวนไตยโกรธมากที่นางกากิทรยศต่อตัวเอง เมื่อกลับไปก็คัดค้านเอาความจริงกับนางกากิ แต่นางกากิยอมรับตอนหลังอ้างว่าถูกบังคับ ซึ่งเวนไตยไม่เชื่อและส่งนางกากิกลับคืนเมืองพาราณสี ท้าวพรหมหัตถ์ทั้งรักทั้งแค้นทั้งอับอาย ทรงตัดเยื่อใยนางกากิและสั่งให้มหาดเล็กนำไปลอยแพในมหาสมุทร

นางกากิต้องเผชิญเคราะห์กรรมอย่างแสนสาหัส เมื่อนายสำเภามาพบนางสลบไสลบนแพ เรือร่้างที่สว่ญามยอมเป็นที่หมายปองของนายสำเภา เขาจึงได้นางกากิเป็นภรรยา ต่อมาโจรสลัดได้ปล้นเรือนายสำเภาและหัวหน้าโจรมึงคับนางกากิให้เป็นภรรยาอีก ทามกลางความอิจฉาริษาของสมุนโจร เพราะหัวหน้าโจรไม่ยอมแบ่งผู้หญิงให้เหมือนรายอื่นๆ ในที่สุดก็เกิดการแก่งแย่งนางกากิกันในหมู่โจร ถึงกับฆ่าฟันกันเอง นางกากิฉวยโอกาสหลบหนีพวกโจรได้ แต่ต้องเผชิญกับความโหดร้ายในป่าจนเกือบจะเอาชีวิตไม่รอด โชคดียังเป็นของนางกากิ ที่บังเอิญมีกษัตริย์ชวามาวาททวงศผู้เป็นหมายแห่งเมืองไพศาลีเสด็จมาเที่ยวป่า ได้นำนางกากิไปชุบเลี้ยงเป็นถึงมเหสี นางกากิไม่บอกความจริงให้ท้าวทวงศเพราะกลัวความไม่ดีของตนเองจะทำให้ท้าวทวงศไม่รับอุปการะ จิตใจของนางยังไม่เป็นสุขถึงจะได้เป็นถึงมเหสี แต่ท้าวทวงศก็ทรงโปรดปรานมเหสีร่้างงามและกลิ่นกายหอม

ตั้งแต่ท้าวพรหมหัตถ์ลอยแพนางกากิไป ก็ไม่มีความสุขกลับต้องระทมทุกข์ ถึงกับประชวรและสวรรคตในเวลาต่อมา เนื่องจากพระองค์ไม่มีทายาท ข้าราชการจึงได้เลือกผู้ที่เป็นที่รักใคร่ของประชาชนและมีปัญญาเฉียบแหลมขึ้นครองราชย์แทน นาฏกเวรได้รับเลือกเป็นกษัตริย์แทนท้าวพรหมหัตถ์ คนรกร้างหนุ่มผู้เป็นกษัตริย์ก็ยังรักอาลัยนางกากิอยู่ ได้สืบจนทราบว่านางกากิได้เป็นมเหสีของท้าวทวงศ นาฏกเวรจึงส่งสารทวงนางกากิในฐานะที่เคยเป็นมเหสีของกษัตริย์เมืองพาราณสีมาก่อน แต่เมืองไพศาลีไม่ยอม จึงได้เกิดสงครามระหว่างสองเมือง ในที่สุดนาฏกเวรก็ยึดเมือง ไพศาลีได้ และรับนางกากิกลับมาเป็นมเหสีสมใจปรารถนา

link: <http://charyen.com/jukebox/play.php?i>